

[Valdemar Sørensen.]

niske Krav sænkes, kan sælge saa billigt, at der derigennem etableres en meget kraftig Konkurrence for de eksisterende Mejeriers Forsyning af Byerne med Mælk, og jeg tror, at som Indledning til det fortsatte Arbejde med at rationalisere Mælkehandelen i Byerne og billigøre Mælken, er disse Udsalg en ganske fortrinlig Begyndelse.

Jeg vil haabe, at Ministeren skal faa Held til gennem disse Udsalg at skyde en Bevægelse i Muren, saaledes at vi kan faa Bevægelsen i Gang, at vi gennem den skarpere Konkurrence kan gøre vort til, at der samtidig med det offentliges Foranstaltninger for at lægge Fremtiden til Rette for Mælkehandelen, kan blive en i selve Handelen iboende Tendens til at fjerne de fordyrende Foranstaltninger, som vi nu kritiserer saa stærkt. Det tror jeg vil være det bedste, og jeg takker Handelsministeren for det Formaal, Ministeren saa øjensynlig har haft med Tanken om disse Udsalg. Jeg haaber altsaa, det skal lykkes den højtærede Minister at faa de Kommuner, der er Tale om her, sat i saa kraftig Bevægelse, at de Udsalg, som man her har Tanken henledt paa, kan blive til Virkelighed inden for saa kort Tid som muligt og i saa stort Omfang som muligt, navnlig her i Hovedstaden, hvor vi trænger stærkt til dem. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Svend Nielsen: Jeg kan begynde med at yde den højtærede Handelsminister en uforbeholden Anerkendelse for to Forhold vedrørende det Lovforslag om Mælkehandelen, som vi her har til Behandling i Tinget. Lovforslaget er for det første velgørende kort, man farer ikke vild i Paragrafferne, og det er for det andet uomtvisteligt klart i sin Tendens. Den Ros skal Lovforslaget have. Der er ikke noget som helst uldent eller uklart i Lovforslagets Tendens; det er aabent og ligetil og fuldt ud moderne i sit Præg: Rigsdagen fraskriver sig Medbestemmelsesret i disse Sager og lader Ministeren selv overtage dem, den overgiver denne Ret til en enkelt Mand, den højtærede Handelsminister, og Folk, der ikke retter sig efter Ministerens Bestemmelser, straffes. En saadan Lovgivningsform kan maaske nok føre til baade store og gode Resultater, og det er da endelig det vigtigste, hvis det kan blive Udfaldet, men nogen Styrkelse af det parlamentariske Liv kan det aldrig blive, at Rigsdagen saaledes fraskriver sig enhver Medbestemmelsesret paa et meget vigtigt Omraade,

og det kan maaske nok være Tvivl underkastet, om Førere fra den gamle parlamentariske Tid er egnede til at gaa i Spidsen under saadanne nye Forhold. Der fortælles i hvert Fald i en gammel god Bog, at gamle Læderflasker er uegnede til Brug for ny stærk Vin, men om det kommer til at gælde i dette Tilfælde, eller om den gamle parlamentariske Christmas Møller er brugelig som Diktator i dette Forhold, er det jo Tiden forbeholdt at dømme om, hvis ellers Forslaget kan gennemføres uændret, og det maa man antage at det i det væsentlige bliver; naar et Ministerium udgaaet af de 4 store Partier fremsætter det i Rigsdagen, maa man tro det.

Forslaget er, som sagt, kort og klart i sin Tendens, men dermed synes jeg ogsaa der er sagt alt det gode om det, som det er muligt at sige paa nærværende Tidspunkt. Lovforslaget og Bemærkningerne til Lovforslaget løfter Sløret lidt for, hvad den højtærede Minister har tænkt sig at gøre. Han vil for det første sikre Byernes Befolkning Mælk og Fløde til den billigst mulige Pris, og for det andet kan Ministeren paalægge Kommunalbestyrelserne at iværksætte saadanne Foranstaltninger, som han finder egnede til Formaalets Løsning, derunder bl. a. at give Koncessioner til Fordeling af Mælk i Byerne. Det første, at faa den billigst mulige Mælk, er et godt Formaal, men Ministeren maa i hvert Fald ikke glemme, at der er to nødvendige og berettigede Parter i denne Sag. Det er ikke blot Mælkeforbrugerne, der skal leve; Mælkeproducenterne skal ogsaa leve, hvis det skal gaa Forbrugerne godt. Man har ikke Indtryk af, at Ministeren har skænket dette nogen som helst Tanke, da han affattede Lovforslaget, men det er nu to Sider ved den samme Sag, og de kan ikke adskilles, hvis det skal gaa godt. Producenterne er imidlertid ikke nævnt i Lovforslaget med saa meget som et eneste Ord eller en Antydning, og dette er i hvert Fald ikke noget godt Tegn fra Ministerens Side, hvis det er Helhedens Vel, der skal varetages, og det har Ministeren dog af og til peget paa i tidligere Taler, selv om jeg ganske vist maa indrømme, at jeg synes ikke, det i tilstrækkelig Grad har præget den højtærede Ministers tidligere Handlinger. Det er ikke noget godt Tegn, at Ministeren saaledes i Forslaget helt og holdent har glemt den ene Part i Sagen, Mælkeproducenterne, som ogsaa skal være her i Verden, og som i hvert Fald ikke i denne Sag kan skubbes helt udenfor.

Mælkeproducenterne har i hvert Fald ikke hidtil været den Part, som har lukreret